

מסך העשן

בשעת בוקר מוקדמת, ביום הרביעי שעבר, הבעירו עובדי אל-על צמיגים ליד המחסנים והמטוסים החונים. מרחוק נראה היה כאילו כל האיזור עולה באש. העשן השחור והסמיך התפשט במהירות בשטח.

המטוסים שבתמונה זהרו אחר-כך וחסמו את כל מסלולי הנמל. נמל התעופה נסגר לכל תנועה של מטוסים. שעות ארוכות אחר-כך עוד עלה עשן מן הצמיגים הבורעים. רק בשעה ארבע אחר-צהריים, כאשר נודע על חידוש המשאומתן פונו המסלולים.

ניגשו מייד אל המטוס, כאילו לפי תיכונן מוקדם, והחלו לרוקן את האוויר מגלגליו. השוטרים ניסו לנתפח לכיוון המפגינים, ואז החל מטוס ג'מבו 747 עושה את דרכו במהירות לכיוון המסלול השני, משאית מיסטרס עמדה בדרכו. כמה עובדים זריזים ניגשו אל המשאית והצליחו לדחוף אותה לאחור.

כך נחסם מסלול המראה שני. גם כאן הוציאו מייד את האוויר מגלגלי המטוס. פעולות אלה לוו בקריאות שימחה של העובדים, שצפו במעשה. המראה היה מד-הים. דלתות המטוס נפתחו ומיגלשות החי-רום המתנפחות נשלפו החוצה. הטייסים החליקו למטה, התקבלו במחיאות כפיים. השוטרים עמדו חסרי-אונים.

בי-1 בצהריים הגיעה למקום מכונת מל-אה פרחים, והילדים חילקו אותם לשוטרים הנדהמים. המראה היה אבסורדי — עשרות שוטרים, שעד לפני זמן לא רב החזיקו אלות בידיהם ושלחו מבטירצה אל המפגינים, עמדו עכשיו בפה פעור, כשהם מחזיקים ביד שמוטה ביד אחת ושושנה אדומה ביד השנייה.

הכל היה מאורגן למופת. מכונת השתייה הגיעה, ומייד החלו לחלק שתייה. גם לשוטרי רים הצמאים. לרגע היה נדמה, כאילו זו אתנחתא בצילומי סרט-פעולה.

ב-4 אחר הצהריים הודיעו בחדשות, שיפתח משאומתן חדש עם עובדי אל-על. האלימות השיגה מטרחה. "צדק משיגים רק בכוח", אמר בסיפוק אחד העובדים.

בצד חילק משהו שתייה קרה ואוכל לכל צמא ורעב.

צלמי-עיתונות עטו על בובת-סמרטוטים תלויה על מנוף, שעליה נכתב: קורפו. אנשי מיסטרס ומימרה-הגבול ישבו במר-חק של כמה מאות מטרים מן המפגינים, כשהקסדות והאלות מונחות לפנייהם על הריצפה.

כולם חיכו לשעה 11. בשעה זו, בדיוק של שעון שווייצי, הופיע שלמה אוולאי, בגיפ שדהר על המסלולים. הוא ביקש מהעובדים לחכות עוד שעה, כמעט התחנן. שעה זו עברה מהר. המתיחות גאתה. חברי-ועד הסתדרו בכל פינה. ב-12, כשי הודיע אוולאי שקצרה ידו מלהושיע, פרצו כולם בריצה מטורפת לכיוון מסלולי ההמ-ראה. גברים נשים וילדים החלו לדהור על מישטח הענק.

השוטרים קמו ממקומם, חבשו את הקס-דות הלבנות, אחזו באלות בידיהם ופרצו במירדף אחרי המפגינים, בניסיון לעצור אותם.

במהלך המירדף אירעו כמה היתקלויות אלימות בין העובדים ואנשי-המיסטרס. כמה עובדים ושוטרים נפצעו. ילדים קט-נים בכו בבהלה.

בשלב זה החל מטוס בואינג 707 לדהור מכיוון המחסנים אל המסלול, כדי לחסום אותו. מכונות המיסטרס נסעו לכיוון שלו במהירות מטורפת, אולם המטוס הצ-ליח לעקוף איתן ולהתייצב בקצה מסלולי-ההמראה ולחסום אותו. עובדי התחזוקה

התרכזו בשלושה מקומות בשטח הנמל. לקראת הערב החלו להתקדם לעבר ה-מסלולים. הם הבעירו וחסמו את דרכם של האוטובוסים המובילים נוסעים מן ה-טרמינאל אל המטוסים.

האווירה התחממה. מאות שוטרים ואנשי מיסטרס-הגבול החלו זורמים גם הם למקום. הם הקיפו את העובדים וקראו להם להת-פור, ולא — יפנו אותם בכוח. אולם ה-שוטרים לא הפעילו כוח רב. העובדים היו רבים השטח גדול.

בשעות הערב התלכסו העובדים לאסיפה. הם החליטו שלא לוותר ושלא לנטוש את המערכה. מיספחות העובדים נקראו לשדה עם הילדים, וכולם התכוונו לשהיה ממר-שכת במקום. הלך-הרוח היה, שיש ללכת עד הסוף, עד להכרעה — לכאן או לכאן. בבוקר היום הרביעי הגיעו למקום אנ-שים נוספים, ושוב החלה מהומה. שוב בערו צמיגים ליד המטוסים.

שלמה אוולאי, יו"ר ועד רשות-שדות התעופה, ניסה להציל את המצב. הוא ביקש את העובדים להמתין עד השעה 11, ולנסות בינתיים לתווך בין העובדים וה-ממשלה.

העובדים נענו. הם התיישבו על גיבעה ליד המחסנים וחיכו.

התמונה היתה מורוה. מטוסים מושבתים של החברה נראו כאילו עולים באש, על רקע העשן השחור שעלה מהצמיגים הבור-עים. ילדים קטנים התרוצצו סביב עם שלטי-הפגנה בידיהם: "תנו לאבא לעבוד!"

פרחים

ילדי העובדים חילקו שושנים אדומות לכל השוטרים. למטה: עובד נגרר על המסלול על-ידי שני שוטרים, שרצו לעצרו.

עליהום!

בשעה 12 בצהריים פרצו העובדים בריצה מטורפת לכיוון מסלולי-ההמראה. השוטרים שיסבו בצד, בשמש, חבשו מייד את הקסדות, לקחו את האלות